

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 05/55176 en 05/55179 van de
rechtbank 's-Gravenhage van 8 maart 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 14 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2007, verzonden op 12 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

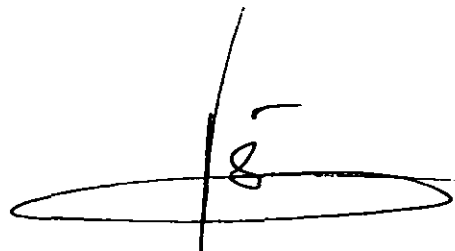
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007

295

Verzonden: 21 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, meervoudige kamer

UITSpraak
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 05/55176 en 05/55179 BEPTDN

Inzake : V-nummer eiser en
 V-nummer eisers,
 woonplaats kiezende ten kantore van hun gemachtigde,
 mr. M. Timmer, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie (voorheen: de Minister voor
 Vreemdelingenzaken en Integratie), verweerder,
 gemachtigde mr. J.M. Kobus, ambtenaar ten departemente.

1. PROCESVERLOOP

1. Eiser heeft gesteld dat hij is geboren op en eiseres heeft als
geboortedatum opgegeven. Voorts stellen beiden de Iraanse
nationaliteit te bezitten. Eisers verblijven sedert 12 oktober 2001 als vreemdelingen
in Nederland. Op 22 april 2005 hebben zij ieder een herhaalde aanvraag ingediend
tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in
artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft op
22 september 2005 eisers schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de
aanvragen af te wijzen. Eisers hebben hun zienswijze op deze mededeling
schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluiten van 14 november 2005 heeft
verweerder de aanvragen van eisers afgewezen.

2. Bij schrijven van 7 december 2005 hebben eisers tegen deze besluiten een
beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een
verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op
26 januari 2007. Eisers zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun
gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn
gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van
de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en
ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eisers hebben op 22 oktober 2001 een eerste aanvraag om toelating ingediend. Het beroep tegen de afwijzing daarvan is door deze rechtbank, zittinghoudende te Dordrecht, ongegrond verklaard bij uitspraak van 13 juli 2004.

Bij hun herhaalde aanvragen d.d. 22 april 2005 hebben eisers de volgende stukken overgelegd:

- een huwelijksakte betreffende eisers afgegeven op 24 juni 2000;
- een kopie van een dagvaarding op naam van eiser d.d. 4 februari 2002;
- een kopie van een dagvaarding op naam van eiseres d.d. 4 februari 2002;
- een kopie van een (verstek)vonnis betreffende eisers d.d. 28 februari 2002 van een rechtbank te Teheran;
- een certificaat van Engelse taallessen op naam van eiser d.d. 30 januari 1998.

3. Eisers hebben ter onderbouwing van hun in het huidige geding aan de orde zijnde aanvragen van 22 april 2005 - voor zover van belang en samengevat - aangevoerd dat verweerder naar aanleiding van de bij de herhaalde aanvraag overgelegde documenten ten onrechte heeft verwezen naar artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en geen inhoudelijk oordeel heeft gegeven. Er is immers wel sprake van nieuwe feiten en omstandigheden, nu eisers dagvaardingen en een vonnis hebben overgelegd die ze niet eerder hebben kunnen overleggen, omdat ze van het bestaan daarvan niet wisten. Ten aanzien van de overgelegde huwelijksakte geldt dat deze, hoewel niet eerder ingebracht, toch bij de beoordeling van de herhaalde aanvraag dient te worden betrokken, omdat het ontbreken daarvan eisers in de eerdere procedure niet is tegengeworpen.

4. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen met toepassing van artikel 4:6 Awb onder verwijzing naar de eerdere rechtens onaantastbare afwijzende beschikkingen, omdat er geen sprake is van rechtens relevante nova.

5. Ingevolge artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden, indien na een afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, die bij de vorige beschikking niet bekend waren en die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. Ingevolge het tweede lid van voornoemd artikel kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen.

6. De rechtbank overweegt het volgende.

Indien een bestuursorgaan na indiening van een verzoek om terug te komen van een in rechte onaantastbaar geworden besluit tot het oordeel komt dat daartoe geen termen aanwezig zijn, kan niet door het instellen van beroep tegen dat besluit worden bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het gericht tegen het eerdere besluit. Het door eisers ingestelde beroep kan slechts leiden tot de beoordeling of verweerder zich met recht op het standpunt heeft gesteld dat zich geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging nopen.

7. Gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State moet worden getoetst of sprake is van feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen

van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

8. De rechtbank stelt vast dat de documenten die bij de herhaalde aanvragen zijn overgelegd alle dateren van vóór de datum van de afwijzende beschikkingen van 18 maart 2002.

9. Ten aanzien van de kopieën van de dagvaarding en het vonnis, en het certificaat van de Engelse taallessen heeft verweerder overwogen dat de stelling van eisers dat zij eerst na contact te hebben gehad met hun organisatie op de hoogte zijn gekomen van het bestaan van bepaalde documenten onvoldoende is. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dit op goede gronden kunnen besluiten. Eisers waren op grond van artikel 31, eerste lid, van de VW 2000 reeds in de eerdere asielprocedure gehouden alle mogelijke bewijsstukken ter staving van hun asielrelaas in de procedure te brengen. Het certificaat en de dagvaarding dateren van voor het voornemen d.d. 8 februari 2002 naar aanleiding van de eerste aanvragen en het vonnis is opgesteld in de periode na het voornemen en voor de afwijzende beschikkingen van 18 maart 2002. De stelling dat eisers niet van het bestaan van deze documenten afwisten, is ook naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende voor de aanname dat eisers deze stukken niet eerder hadden kunnen overleggen. Het is aan eisers om hun relaas aannemelijk te maken en het feit dat eisers niet wisten van de stukken is niet verschoonbaar, nu zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de afwijzende beschikkingen hebben geïnformeerd naar het bestaan van documenten als de onderhavige en/of hebben getracht hierover te beschikken. Zij hebben daarentegen eerst anderhalf jaar na de afwijzende beschikkingen en ook pas na het onherroepelijk worden hiervan bij uitspraak d.d. 13 juli 2004, te weten in september 2004, contact met hun organisatie gezocht om aan nadere documenten te komen.

10. Bij de herhaalde aanvraag hebben eisers tevens een huwelijksakte d.d. 24 juni 2000 overgelegd. Evident is dat dit document is opgemaakt vóór de datum van de eerdere afwijzende beschikkingen en derhalve ook in die eerdere fase had kunnen worden overgelegd. Namens eisers wordt erkend dat deze akte niet als novum kan worden aangemerkt, doch wordt het standpunt ingenomen dat de vraag of dit document eerder had kunnen en moeten worden overgelegd niet relevant is, nu het niet overleggen van deze akte eisers destijds niet is tegengeworpen. Bij de beoordeling van de vraag of verweerder terecht toepassing heeft gegeven aan artikel 4:6 Awb is naar het oordeel van de rechtbank evenwel niet van belang of het ontbreken van een bepaald document eerder is tegengeworpen of niet. Voor toepassing van een dergelijk criterium bestaat geen grondslag.

11. Ten slotte hebben eisers gesteld dat de overgelegde huwelijksakte concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de resultaten van het onderzoek naar eisers identiteitsboekje. Daar voor verweerder eisers identiteit niet vaststaat, wil eiser met de huwelijksakte aantonen dat hij degene is, die hij stelt te zijn. De eerdere aanvraag van eiser is immers afgewezen met inachtneming van artikel 31, tweede lid, onder d, van de VW 2000, omdat uit onderzoek van de Koninklijke Marechaussee was gebleken dat het overgelegde

Reg. Nr. AWB 05/55176 en 05/55179 BEPTDN

4

Iraanse identiteitsboekje was vervalst. Aangezien eiser daaromtrent ondervraagd, de echtheid ervan volhield, heeft verweerder geoordeeld dat niet viel in te zien dat aan de verklaringen van eiser omtrent de reden van zijn asielaanvraag enige waarde moest worden gehecht.

12. Nu eisers ter zitting hebben aangegeven dat aan het opmaken van de huwelijksakte het eerdergenoemde, vals bevonden, Iraanse identiteitsboekje ten grondslag heeft gelegen, vermag naar het oordeel van de rechtbank niet worden ingezien hoe de huwelijksakte uitsluitel kan geven over de identiteit van eiser. Nu verweerder bovendien heeft kunnen oordelen dat het overgelegde vonnis, de dagvaarding en het certificaat van de Engelse taallessen dit uitsluitel evenmin kunnen geven, is de rechtbank van oordeel dat sprake is van een situatie waarin op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. Ook op deze grond kan het beroep geen doel treffen.

13. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank op grond van het bovenstaande terecht de aanvraag met toepassing van artikel 4:6 Awb afgewezen.

14. Het beroep is derhalve ongegrond.

15. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

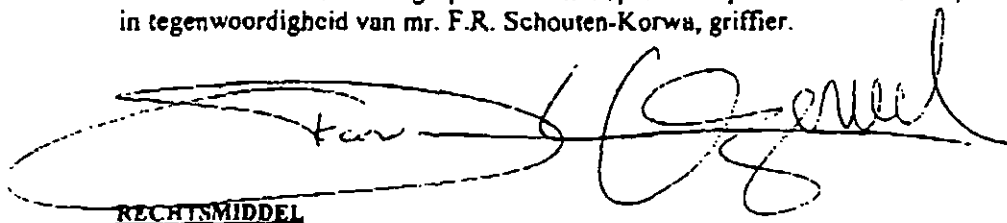
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.S.G. Jongeneel, mr. J.E.M.G. van Wezel en mr. Th.L. Bellekom en uitgesproken in het openbaar op 8 maart 2007, in tegenwoordigheid van mr. F.R. Schouten-Korwa, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

Afschrift verzonden op:

12 MRT 07

| hoger beroepschrift | 10 april 2007 | pagina 1

aan Raad van State
fax 070-3651380

van Advocatenkantoor Weteringkade
mr M. Timmer
Weteringkade 9
2515 AK 's-Gravenhage
telefoon 070 - 3836700
fax 070 - 3839813

www www.advocatenkantoorweteringkade.nl
email timmer@advocatenkantoorweteringkade.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C 2158	10 APR 2007
ZAAKNR. 200702535	
AAN: P.W. DE Bont	
BEHANDELD: DD:	PAR:

inzake s/hb abrs vbta
kenmerk Awb 05/55179 & 05/55176
betreft hoger beroepschrift in tweevoud

datum 10 april 2007

van Iraanse nationaliteit, geboren op
in Iran, te dezer zake woonplaats kiezende te 's-
Gravenhage ten kantore van advocaat en procureur mr M. Timmer aan de
Weteringkade 9 te 's-Gravenhage (2515 AK), die door appellanten bepaaldelijk
gevolmachtigd is hoger beroep in te stellen, stelt hierbij hoger beroep in van de
uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 8 maart 2007, afschrift
verzonden op 12 maart 2007, kenmerk Awb 05/55179 & 05/55176, waarvan
een afschrift hier bij gaat.

grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 – zakelijk
weergegeven – dat de Minister van Justitie op goede gronden heeft kunnen
besluiten dat de stelling van appellanten dat zij niet afwisten van het bestaan
van de bij de tweede asielaanvragen overgelegde stukken (dagvaardingen en
een rechterlijk vonnis) onvoldoende is om aan te nemen appellanten
voornoemde stukken niet eerder hadden kunnen overleggen omdat appellanten
niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de afwijzende beschikkingen
hebben geïnformeerd naar het bestaan van de stukken en/of hebben getracht
hierover te beschikken en appellanten pas anderhalf jaar na de afwijzende
beschikkingen en ook pas na het onherroepelijk worden hiervan naar het
bestaan van stukken hebben geïnformeerd.

toelichting grief 1

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van
artikel 4:6 Awb moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn
opgekomen na het nemen van het eerdere besluit (1) of die niet voor het
eerdere besluit konden en derhalve – gelet op het bepaalde in het eerste lid van
artikel 31 Vw 2000 – behoorden te worden aangevoerd (2) alsmede
bewijsstukken van eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor
het nemen van het eerdere besluit konden en – gelet op het bepaalde in het eerste
lid van artikel 31 Vw 2000 – behoorden te worden overgelegd (3).

In artikel 31 lid 1 Vw 2000 is bepaald dat een asielzoekende vreemdeling
aannemelijk dient te maken dat zijn asielaanvraag is gegrond op [feiten en]

niet kan worden ingezien hoe dat huwelijksboekje af zou kunnen doen aan het eerder besluit.

toelichting grief 3

Het huwelijk van appellanten heeft plaats gevonden voorafgaande aan de gebeurtenissen die hebben geleid tot hun vlucht uit Iran. Dat betekent naar mening van appellanten dat voor de beoordeling van de vraag of appellant bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrezen heeft de vraag of zijn identiteitsboekje wel of niet is vervalst, welke vervalsing overigens door hem wordt betwist, in het midden blijven kan. In zijn land van herkomst immers is degene die bij terugkeer naar dat land van herkomst te vrezen heeft.

Namens appellant verzoek ik u het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage van 8 maart 2007, afschrift verzonden op 12 maart 2007, kenmerk Awb 05/55179 & 05/55176, te vernietigen, en opnieuw rechtdoende het beroep van appellant gegrond te bepalen, kosten rechtens.

gemachtigde

